

29

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 23 stycznia 1952 r.

w sprawie poboru w formie ryczałtu podatków obrotowego i dochodowego od drobnych rzemieślników.

Na podstawie art. 11 i art. 12 ust. 3 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. R. P. Nr 49, poz. 452) oraz art. 102 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. R. P. z 1950 r. Nr 56, poz. 506) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Podatki obrotowy i dochodowy pobiera się w roku podatkowym 1952 w formie ryczałtu od osób wykonujących rzemiosło z wyjątkiem cukiernictwa, dziewiarstwa, młynarstwa, piekarstwa, rzeźnictwa i wędliniarstwa (również z mięsa końskiego), tkactwa i złotnictwa, jeżeli osoby te:

- 1) nie utrzymują poza obrębem zakładu rzemieślniczego odrębnych stałych miejsc sprzedaży,
- 2) wykonują świadczenia rzeczy lub usług bezpośrednio na rzecz konsumentów lub spółdzielni pomocniczych,
- 3) zatrudniają w zakładzie rzemieślniczym najwyżej jednego członka rodziny lub jednego pracownika najemnego, a jeżeli chodzi o osoby wykonujące rzemiosło wymienione w § 3 ust. 1 lit. C na terenie miejscowości o liczbie mieszkańców do 5000 — najwyżej jednego członka rodziny i jednego pracownika najemnego,
- 4) nie posiadają poza zakładem rzemieślniczym innych źródeł przychodów; zastrzeżenie to dotyczy również członków ich rodziny, których dochody z mocy przepisów o podatku dochodowym podlegają łącznemu opodatkowaniu z dochodem tych osób; nie wyłącza jednak pobierania podatku w formie ryczałtu osiągnięcie przez podatnika lub wspomnianych członków jego rodziny dochodów z wydzier-

zawienia lub dzierżawy gospodarstwa rolnego, dla którego podstawa opodatkowania podatkiem gruntowym za rok podatkowy 1951 ustalona była w wysokości nie przekraczającej 10.800 zł, oraz posiadanie nieruchomości budynkowej, mającej nie więcej niż 5 izb.

2. Sprzedaż własnych wytworów przez osoby wymienione w ust. 1 na targach i jarmarkach bez utrzymania w tym celu stałych miejsc sprzedaży nie wyłącza pobierania podatku w formie ryczałtu.

3. Za konsumenta (ust. 1 pkt 2) uważa się osobę korzystającą ze świadczeń rzeczy lub usług rzemieślnika dla własnego użytku, a nie dla celów dalszej produkcji lub odsprzedaży, za spółdzielnię zaś pomocniczą — spółdzielnię korzystającą ze świadczeń lub usług rzemieślniczych swych członków w ramach statutu. Opodatkowaniu w formie ryczałtu podlegają tylko te świadczenia spełniane na rzecz spółdzielni pomocniczych, które nie są zwolnione od podatku obrotowego; równoczesne wykonywanie świadczeń podlegających opodatkowaniu podatkiem obrotowym i od tego podatku zwolnionych nie ma wpływu na wysokość stawki zryczałtowanego podatku.

4. Za członków rodziny w rozumieniu ust. 1 pkt 3 uważa się małżonka oraz małoletnie dzieci własne, przysposobione i pasierbów oraz dzieci ofiar wojny przyjęte na wychowanie.

5. Uczniów w ilości do dwóch zatrudnionych na podstawie pisemnej umowy o naukę, zarejestrowanej w izbie rzemieślniczej, nie uważa się za pracowników od daty zawarcia umowy.

6. W przypadku wydzierżawienia gospodarstwa rolnego (ust. 1 pkt 4) bierze się pod uwagę wysokość

ustalanej podstawy opodatkowania, a nie kwotę otrzymanego czynszu dzierżawnego.

7. Przepisy niniejszego rozporządzenia nie mają zastosowania w przypadku, gdy zakład rzemieślniczy stanowi własność dwóch lub więcej osób, nie będących członkami rodziny w rozumieniu ust. 4, chociażby ogólna ilość osób, zatrudnionych w zakładzie łącznie ze współwłaścicielami zakładu, nie przekraczała liczby dwóch bądź trzech osób, o których mowa w ust. 1 pkt 3.

§ 2. 1. Rzemieślnicy podlegający podatkom obrotowemu i dochodowemu w formie ryczałtu opłacają zryczałtowany podatek w następującej wysokości:

- 1) rzemieślnicy wykonujący rzemiosła wymienione w § 3 ust. 1 lit. A i B na terenie miejscowości o liczbie mieszkańców do 5.000, jeżeli zatrudniają najwyżej jednego członka rodziny, a na terenie miejscowości o liczbie mieszkańców ponad 5.000 do 25.000, jeżeli nie zatrudniają ani członków rodziny, ani pracowników najemnych, oraz rzemieślnicy wykonujący rzemiosła wymienione w § 3 ust. 1 lit. C na terenie miejscowości o liczbie mieszkańców do 5.000, jeżeli zatrudniają najwyżej jednego członka rodziny i jednego pracownika najemnego — według stawek określonych w § 3,
- 2) pozostali rzemieślnicy — według stawek ustalonych przez organ finansowy na cały rok podatkowy w kwotach miesięcznych bez potrzeby ustalania obrotów i dochodów.

2. Stawki, o których mowa w ust. 1 pkt 1, obniżają się:

- 1) o 20% dla osób wykonujących rzemiosło na terenie:
 - a) województw koszalińskiego, olsztyńskiego, szczecińskiego i zielonogórskiego,

A. W przypadku niezatrudniania oprócz właściciela ani członków rodziny, ani pracowników najemnych.

- b) powiatów ełckiego, gołdapskiego i oleckiego województwa białostockiego,
 - c) powiatów łębskiego, malborskiego, elbląskiego, kwidzińskiego i sztumskiego województwa gdańskiego,
 - d) powiatów brzeskiego i namysłowskiego województwa opolskiego,
 - e) powiatu pilskiego województwa poznańskiego,
 - 2) o 20% dla osób, które ukończyły do dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia 60 lat życia, oraz dla inwalidów, którzy utracili ponad 45% zdolności zarobkowania,
 - 3) o 40%, gdy zachodzą łącznie okoliczności określone w pkt 1 i 2.
3. Stawki zryczałtowanego podatku określonego w ust. 1 pkt 1 i ust. 2 podwyższa się:
- 1) o 15% w przypadku osiągnięcia przez podatnika dochodów z wydzierżawienia lub dzierżawy gospodarstwa rolnego,
 - 2) o 5% w przypadku posiadania nieruchomości budynkowej nie związanej z gospodarstwem rolnym,
 - 3) o 20%, gdy zachodzą łącznie okoliczności określone w pkt 1 i 2.
4. Podwyżki stawek wymienione w ust. 3 stosuje się również w przypadku osiągnięcia dochodów z gospodarstwa rolnego lub posiadania nieruchomości przez członków rodziny podatnika, których dochody w myśl przepisów o podatku dochodowym podlegają łącznemu opodatkowaniu z dochodem podatnika.

§ 3. 1. Stawkę zryczałtowanego podatku od rzemieślników wymienionych w § 2 ust. 1 pkt 1 wynoszą miesięcznie złotych:

Pkt	Rodzaj rzemiosła	W miejscowościach o liczbie mieszkańców do 5000, a mianowicie: w gminach wiejskich, w których odbywają się targi i które są jednocześnie siedzibą prezydium gminnej rady narodowej, w gminach wiejskich o charakterze miejskim, w gminach uznanych za uzdrowiska oraz w pozostałych miejscowościach			
		W gminach wiejskich poza określonymi pod lit. b), c) i d)	W miejscowościach o liczbie mieszkańców 5000 do 10000	W miejscowościach o liczbie mieszkańców ponad 10000 do 25000	W miejscowościach o liczbie mieszkańców ponad 25000
		a	b	c	d
1.	Bédnarstwo	45	75	115	135
2.	Blacharstwo — budowlane i naczyniowe, dekarstwo, ślusarstwo i naprawa maszyn — ślusarstwo	110	150	190	—
3.	Budownictwo — murarstwo i ciesielstwo, malarstwo	100	150	185	—
4.	Cholewkarstwo	85	130	170	—
5.	Fotografowanie, zegarmistrzostwo	80	110	150	—
6.	Fryzjerstwo	40	105	145	—
7.	Kapelusznictwo, rymarstwo	80	110	150	190
8.	Kołodziejstwo — pojazdowe	70	100	140	175
9.	Koszykarstwo	60	85	110	150
10.	Kowalstwo — pojazdowe, wyrób narzędzi rolniczych i ich naprawa	45	75	110	—
11.	Krawiectwo damskie, bielizniarstwo	25	55	75	100
12.	Krawiectwo męskie, czapnictwo	55	75	105	140
13.	Powroźnictwo	45	75	100	135
14.	Stolarstwo, zabawkarstwo, zduństwo — budowa pieców pokojowych i kuchennych	100	135	160	—
15.	Szewstwo — naprawa obuwia	45	90	135	—
16.	Szewstwo — pantoflarstwo i trepiarstwo	65	100	120	—
17.	Zduństwo — garncarstwo	40	55	80	110

B. W przypadku zatrudniania oprócz właściciela nie więcej niż jednego członka rodziny.

Pkt	Rodzaj rzemiosła	W gminach wiejskich poza określonymi pod lit. b)	W miejscowościach o liczbie miesz- kańców do 5000, a mianowicie: w gminach wiejskich, w których odby- wają się targi i które są jednocześnie siedzibą prezydium gminnej rady narodowej, w gminach wiejskich o charakterze miejskim, w gminach uznanych za uzdrowiska oraz w po- zostałych miejscowościach	
			a	b
1.	Bednarstwo	100	135	
2.	Blacharstwo — budowlane i naczyniowe, dekarstwo, ślusarstwo i naprawa maszyn — ślusarstwo	175	205	
3.	Budownictwo — murarstwo i ciesielstwo, malarstwo	150	185	
4.	Cholewkarstwo	130	185	
5.	Fotografowanie, kapelusznictwo, rymarstwo i zegarmistrzostwo	140	185	
6.	Fryzjerstwo	50	130	
7.	Kołodziejstwo — pojazdowe	110	150	
8.	Koszykarstwo	100	150	
9.	Kowalstwo — pojazdowe, wyrób narzędzi rolniczych i ich naprawa	80	140	
10.	Krawiectwo damskie, bielizniarstwo	60	100	
11.	Krawiectwo męskie, czapnictwo	100	135	
12.	Powroźnictwo	90	135	
13.	Stolarstwo, zabawkarstwo, zduństwo — budowa pieców pokojowych i kuchennych	160	175	
14.	Szewstwo — naprawa obuwia	70	130	
15.	Szewstwo — pantoflarstwo i trepiarstwo	120	155	
16.	Zduństwo — garncarstwo	75	100	

C. W przypadku zatrudniania oprócz właściciela nie więcej niż jednego członka rodziny i jednego pracownika najemnego.

Pkt	Rodzaj rzemiosła	W gminach wiejskich poza określonymi pod lit. b)	W miejscowościach o liczbie miesz- kańców do 5000, a mianowicie: w gminach wiejskich, w których odby- wają się targi i które są jednocześnie siedzibą prezydium gminnej rady narodowej, w gminach wiejskich o charakterze miejskim, w gminach uznanych za uzdrowiska oraz w po- zostałych miejscowościach	
			a	b
1.	Bednarstwo	115	175	
2.	Fryzjerstwo	60	150	
3.	Kołodziejstwo — pojazdowe	125	165	
4.	Koszykarstwo	115	175	
5.	Kowalstwo — pojazdowe, wyrób narzędzi rolniczych i ich naprawa	90	180	
6.	Krawiectwo damskie, bielizniarstwo	70	110	
7.	Krawiectwo męskie, czapnictwo	110	190	
8.	Powroźnictwo	105	165	
9.	Szewstwo — naprawa obuwia	90	180	

2. Liczbę mieszkańców i charakter miejscowości przyjmuje się według stanu z dnia 31 grudnia 1951 r.

§ 4. 1. Podatnicy, do których mają zastosowanie stawki określone w § 3, obowiązani są bez wezwania organu finansowego złożyć deklarację według załączonego wzoru w terminie do dnia 29 lutego 1952 r., a jeżeli chodzi o podatników, którzy rozpoczną wykonywanie świadczeń podlegających zryczałtowanemu podatkowi w ciągu 1952 r. — w terminie dwutygodniowym od dnia rozpoczęcia wykonywania świadczeń.

2. Złożenie deklaracji (ust. 1) powoduje z samego prawa bez potrzeby wydawania przez organ finansowy odrębnej decyzji zaliczenie do grupy osób opłacających zryczałtowany podatek na zasadach niniejszego rozporządzenia z zastrzeżeniem przepisów § 12 ust. 1 pkt 1.

3. W razie niezłożenia deklaracji w terminie określonym w ust. 1 powstaje obowiązek opłacania podatków obrotowego i dochodowego na zasadach ogólnych.

§ 5. 1. Zmiana w ciągu roku podatkowego stawek zryczałtowanego podatku określonych w § 3 następuje:

- 1) w przypadku zajścia okoliczności uzasadniających opłacanie podatku według wyższej stawki ryczałtu (zmiana miejsca wykonywania rzemiosła do miejscowości, w której obowiązują wyższe stawki, zatrudnienie pracownika najemnego); w tym przypadku na podatniku ciąży obowiązek opłacania wyższej stawki zryczałtowanego podatku, poczynając od miesiąca, w którym zaszły wymienione okoliczności;
- 2) w przypadku zmiany miejsca wykonywania rzemiosła do miejscowości, w której obowiązują niższe stawki zryczałtowanego podatku; podatek po dokonaniu przez właściwy organ finansowy odpowiedniej wzmianki na jego karcie rejestracyjnej obowiązany jest od miesiąca następnego po miesiącu, w którym zaszła zmiana miejsca wykonywania rzemiosła, opłacać zryczałtowany podatek według przypadającej dla niego w myśl § 3 stawki podatku właściwej dla nowego miejsca wykonywania rzemiosła.

2. Poza przypadkiem określonym w ust. 1 pkt 2 zmiana ustalonej stawki zryczałtowanego podatku na stawkę niższą może nastąpić raz jeden w ciągu roku podatkowego, jeżeli uzasadniające tę zmianę okoliczności zaszły w pierwszym półroczu roku podatkowego; w tym przypadku prawo opłacania zryczałtowanego podatku według niższej stawki przysługuje podatnikowi, poczynając od miesiąca lipca pod warunkiem zawiadomienia właściwego organu finansowego w terminie tygodniowym o zajściu wspomnianych okoliczności i ich udowodnieniu.

§ 6. 1. Decyzje ustalające wysokość stawek zryczałtowanego podatku dla podatników, do których nie mają zastosowania stawki określone w § 3, powinny być doręczone do dnia 29 lutego 1952 r., a jeżeli chodzi o rzemieślników, którzy rozpoczną wykonywanie świadczeń w ciągu 1952 r. — w terminie miesięcznym od dnia powstania obowiązku podatkowego.

2. W przypadku rozpoczęcia wykonywania świadczeń podlegających zryczałtowanemu podatkowi obowiązek zapłacenia ustalonej stawki zryczałtowanego podatku powstaje, poczynając od miesiąca, w którym rozpoczęto wykonywanie świadczeń.

§ 7. 1. Od decyzji określonej w § 6 ust. 1 nie służy prawo odwołania, natomiast w ciągu dwóch tygodni od dnia doręczenia decyzji, ustalającej wysokość stawek zryczałtowanego podatku, przysługuje prawo zrzeczenia się opłacania zryczałtowanego podatku.

2. Zrzeczenie się opłacania zryczałtowanego podatku powoduje obowiązek opłacania podatków obrotowego i dochodowego na zasadach ogólnych.

§ 8. Stawki podatku zryczałtowanego nie obejmują opłaty za karty rejestracyjne.

§ 9. 1. Zryczałtowany podatek płatny jest bez wezwania organu finansowego w terminie do dnia 7 następnego miesiąca za miesiąc ubiegły.

2. Zryczałtowany podatek za miesiąc styczeń płatny jest w terminie do dnia 7 marca 1952 r.

3. W przypadku uzasadnionej czasowej przerwy w wykonywaniu rzemiosła spowodowanej nadzwyczajnymi okolicznościami (np. dłuższą chorobą) nie pobiera się podatku za pełne miesiące okresu zawieszenia działalności zakładu, poczynając od następnego miesiąca po miesiącu, w którym nastąpiła przerwa, do dnia

pierwszego miesiąca, w którym nastąpiło wznowienie działalności zakładu rzemieślniczego; warunkiem zastosowania tego przepisu jest zgłoszenie przerwy przez podatnika w trybie przewidzianym w przepisach o postępowaniu podatkowym.

4. W przypadku likwidacji w ciągu roku podatkowego zakładu rzemieślniczego, zgłoszonej w trybie przewidzianym w przepisach o postępowaniu podatkowym, nie pobiera się podatku za czas od miesiąca następującego po miesiącu, w którym nastąpiła likwidacja zakładu rzemieślniczego.

§ 10. Podatnicy opłacający zryczałtowany podatek obowiązani są zawiadomić właściwy organ finansowy w terminie tygodniowym o zajściu okoliczności uzasadniających:

- 1) powstanie obowiązku podatkowego na zasadach ogólnych,
- 2) opłacanie zryczałtowanego podatku według wyższej stawki (§ 5 ust. 1 pkt 1).

§ 11. 1. Podatników, opłacających zryczałtowany podatek według stawek określonych w § 3, zwalnia się z urzędu od obowiązku prowadzenia ksiąg podatkowych, jeżeli obowiązek ten wypływa z obowiązujących przepisów o księgach handlowych i podatkowych.

2. Podatnicy, do których nie mają zastosowania stawki określone w § 3, obowiązani są do prowadzenia właściwych ksiąg, chociażby obowiązek ten nie wynikał z przepisów o księgach handlowych i podatkowych. Obowiązek ten powstaje z dniem doręczenia decyzji, o której mowa w § 6, o ile nie wynika on z innych przepisów.

3. Wysokość obrotów i dochodów wykazanych w księgach nie ma wpływu na wysokość stawek zryczałtowanego podatku, co nie zwalnia podatników od odpowiedzialności karnej za prowadzenie ksiąg niezgodnie z obowiązującymi przepisami.

§ 12. 1. Podatnicy opłacający zryczałtowany podatek na zasadach niniejszego rozporządzenia zostaną wyłączeni z grupy opłacających zryczałtowany podatek i opłacać będą podatki obrotowy i dochodowy na zasadach ogólnych za cały rok podatkowy na podstawie decyzji właściwego organu finansowego:

- 1) w przypadku stwierdzenia przez organ finansowy niezgodności ze stanem faktycznym danych zawartych w deklaracji (§ 4) lub w zawiadomieniu (§ 5 ust. 2 i § 10 pkt 2);
- 2) w razie zajścia okoliczności uzasadniających powstanie obowiązku podatkowego na zasadach ogólnych i braku zawiadomienia o tym organu finansowego przez podatnika (§ 10 pkt 1);
- 3) ponadto, jeżeli chodzi o podatników, do których nie mają zastosowania stawki określone w § 3, w przypadku:
 - a) niezapłacenia dwóch kolejnych rat miesięcznych,
 - b) nieprowadzenia ksiąg w ogóle bądź prowadzenia nierzetelnie.

2. W przypadku wyłączenia podatnika z grupy opłacających zryczałtowany podatek za część roku podatkowego, podatek od dochodu za okres nie objęty ryczałtem ustala się przy zastosowaniu przepisu art. 14 ust. 3 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o podatku dochodowym (Dz. U. R. P. Nr 49, poz. 450).

3. W przypadku określonym w ust. 1 pkt 1 oraz w pkt 3 lit. b) wyłączenie z grupy opłacających zryczałtowany podatek i opłacanie podatków obrotowego

i dochodowego na zasadach ogólnych następuje niezależnie od cięższej na podatniku odpowiedzialności na podstawie przepisów prawa karnego skarbowego.

4. W przypadku określonym w ust. 1 kwoty wpłacone tytułem zryczałtowanego podatku zalicza się na po-

datek dochodowy za dany rok podatkowy, nadwyżkę zaś — na podatek obrotowy.

§ 13. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1952 r.

Minister Finansów: K. Dąbrowski

Załącznik do rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 23 stycznia 1952 r. (poz. 29).

DEKLARACJA

w sprawie zaliczenia do grupy osób opłacających podatki obrotowy i dochodowy w roku podatkowym 1952 w formie ryczałtu.

Do

Prezydium Powiatowej (Miejskiej)
Rady Narodowej
Wydział Finansowy

w

1) Imię i nazwisko

2) Data urodzenia

3) Członkowie rodziny pozostający na moim utrzymaniu:

a) współmałżonek

(imię i data urodzenia)

b) dzieci

(imiona i nazwiska oraz daty urodzenia)

4) Miejsce wykonywania rzemiosła

5) Miejsce zamieszkania

6) Rodzaj rzemiosła

(dokładnie podać rodzaj spełnianych świadczeń)

7) Karta rejestracyjna Nr z dnia

Wnoszę o zaliczenie mnie do grupy osób opłacających w roku podatkowym 1952 podatek obrotowy i podatek dochodowy w formie ryczałtu.

Jednocześnie oświadczam, co następuje:

1) nie posiadam karty rzemieślniczej — posiadam kartę rzemieślniczą Nr z dnia

19 r. wydaną przez

2) poza miejscem położenia zakładu rzemieślniczego nie utrzymuję stałych odrębnych miejsc sprzedaży,

3) wykonuję świadczenia wyłącznie bezpośrednio na rzecz konsumentów lub spółdzielni pomocniczych*),

4) w prowadzonym przeze mnie zakładzie rzemieślniczym będzie w ciągu 1952 r. zatrudnionych:

a) członków rodziny b) pracowników najemnych c) uczniów

5) uczniów zatrudniam na podstawie następujących umów:

a) umowa z dnia (nazwisko i imię ucznia)

zarejestrowana w dn.

b) umowa z dnia

(nazwisko i imię ucznia)

zarejestrowana w dn.

c) umowa z dnia

(nazwisko i imię ucznia)

zarejestrowana w dn.

6) poza zakładem rzemieślniczym nie posiadam innych źródeł przychodów — jestem właścicielem-współwłaścicielem nieruchomości budynkowej posiadającej izb osiągam dochody z wydzierżawienia — dzierżawy — gospodarstwa rolnego, którego podstawa opodatkowania do wymiaru podatku gruntowego za 1951 r. ustalona była w wysokości zł,

7) moja żona, mój mąż, moje dzieci, których dochody z mocy przepisów o podatku dochodowym podlegają łącznemu opodatkowaniu z moim dochodem, nie posiadają innych źródeł przychodów — jest — są — właścicielem(ami) — współwłaścicielem(ami) nieruchomości budynkowej posiadającej izb, osiągają dochody z wydzierżawienia — dzierżawy — gospodarstwa rolnego, którego podstawa opodatkowania do wymiaru podatku gruntowego za 1951 r. ustalona była w wysokości zł.

Zryczałtowany podatek obrotowy i podatek dochodowy w wysokości:

miesięcznie (§ 3 ust. 1 lit... pkt...) zł

ze zniżką o ...% (§ 2 ust. 2), tj. o zł zł

ze zwwyżką o ...% (§ 2 ust. 3 i 4), tj. o zł

razem zł

opłacać będę w terminie do dnia 7 każdego miesiąca za miesiąc ubiegły.

Zobowiązuję się zawiadamiać Wydział Finansowy w terminie dni 7 o zajściu okoliczności, które by uzasadniały opłacanie zryczałtowanego podatku według wyższej stawki bądź też powodowały utratę warunków opłacania zryczałtowanego podatku. Oświadczenie powyższe składam według najlepszej wiedzy i sumienia.

Treść przepisów prawa karnego skarbowego o odpowiedzialności za podanie danych niezgodnych z rzeczywistością albo za zatajenie danych jest mi znana.

. dnia 1952 r.

(podpis)

Wyciąg z dekretu z dnia 11 kwietnia 1947 r. Prawo karne skarbowe (Dz. U. R. P. z 1947 r. Nr 32, poz. 140, z 1948 r. Nr 18, poz. 123, z 1949 r. Nr 32, poz. 238 i z 1950 r. Nr 12, poz. 118 i Nr 49, poz. 451 i 452).

„Art. 131. § 1. Kto zataja przed właściwą władzą skarbową przedmiot opodatkowania i z tego powodu nie bierze udziału w postępowaniu podatkowym — podlega karze aresztu do roku lub grzywny w wysokości do 150.000 zł albo obu tym karom łącznie. Art. 131¹. § 1. Kto, będąc podatnikiem, narazi Skarb Państwa na uszczuplenie podatku w postępowaniu podatkowym lub wobec płatnika dokonującego

*) Za konsumenta uważa się osobę korzystającą ze świadczeń rzeczy lub usług rzemieślnika dla własnego użytku, a nie dla celów dalszej produkcji lub odsprzedaży, za spółdzielnię zaś pomocniczą — spółdzielnię korzystającą ze świadczeń lub usług rzemieślniczych swych członków w ramach statutu.

obliczenia i poboru podatku: 1) przez zatajenie danych mogących mieć wpływ na ustalenie zobowiązania podatkowego lub jego wysokości, 2) przez podanie takich danych niezgodnie z rzeczywistością —

podlega karze grzywny w wysokości do 150.000 zł.

§ 2. Jeżeli sprawca występku określonego w § 1 działa nieumyślnie, podlega karze grzywny w wysokości do $\frac{1}{4}$ kary określonej w § 1“.